

Curierul Misionar

Anul XXV /

Mai, 1947

No. 5

Către diriginții cercurilor tinerimii, către predicatori și presbiteri.

Săptămâna de rugăciune a Tineretului

17 — 24 Mai 1947

Instrucțiuni

Către diriginții cercurilor tinerimii, către predicatori și presbiteri

Acesta este un timp de mari prilejuri. Planurile pe cari le faceți pentru această Săptămână de Rugăciune a tineretului, felul organizației voastre pentru a câștiga tineretul, spiritul vieții voastre, temeinicia planurilor voastre — toate acestea sunt lucruri ale căror urmări vor ajunge până în veșnicie.

Stăm la începutul unui timp caracterizat printr'un duh nou și un impuls nou pentru răspândirea mai intensă a Evangheliei printre tineri și cu ajutorul tinerilor. Se cere un efort foarte mare din partea Comunității, ca întregul ei tineret să poată fi câștigat pentru adevăr și să se poată menține în credință. Domnul să vă călăuzească la făurirea acestor planuri și să vă dea un zel ceresc în străduințele voastre, pentru ca Săptămâna de Rugăciune a tineretului să devină un timp de seceriș printre tinerii Comunității voastre.

T I N T E

Țintele Săptămânii de Rugăciune pentru tineret sunt următoarele:

1. Tineretul să fie câștigat pentru Hristos.
2. Să ajungem la tineretul necredincios și nepocăit.
3. Să adâncim viața spirituală a întregului tineret.
4. Să accentuăm din nou înaintea întregii Comunități cât este de urgentă salvarea tineretului și formarea lui pentru slujirea lui Dumnezeu.

Pregătire pentru Săptămâna de Rugăciune a tineretului

1. **Rugăciunea.** Străduiți-vă să puneți asupra Comitetului Comunității și al Cercului Tinerimii sarcina de a se ruga în mod deosebit pentru Săptămâna Tineretului și pentru tineret. Rugăciunea este „taina puterii spirituale”. Și „rugăciunea este mijlocul orânduit din ceruri pentru atingerea biruinței în lupta cu

păcatul și spre dezvoltarea caracterului creștin”. Rugăciunea este cel mai mare izvor de puteri și siguranță noastră pentru reușită; de aceea Comunitatea cât și tineretul trebuie să se organizeze pentru rugăciune.

2. **Plănuirea.** Faceți cu multă grijă planurile pentru Săptămâna Tineretului. Dacă ați cerceta tineretul din Comunități, ați fi uimiți de numărul mare al reneșterilor și nepocăitilor din rândurile lor. Ar trebui să se facă eforturi speciale pentru a se ajunge la aceștia și să poată fi convertiți. În Săptămâna Tineretului ar trebui să se țină pe cât se poate adunări zilnice. Slujbașii Comunității și părinții trebuie să fie încurajați să viziteze aceste adunări împreună cu tineretul.

3. **Continuarea lucrării începute.** Înaintea încheierii Săptămânii Tineretului ar trebui să se organizeze o clasă de botez. Fiecare tânăr să fie invitat să se alăture uneia din grupele de lucru ale tineretului. Urmați ca interesul trezit cu ocazia Săptămânii Tineretului să rămână și mai departe viu. În timpul Săptămânii acesteia să se supravegheze și studierea Străzii Dimineții și citirea Bibliei într'un an (an biblic).

1907 — 1947

Intre anii 1907, anul întemeierii Cercului Tinerimii și 1947 sunt 40 de ani. Aceștia sunt cei mai însemnați ani pentru tineretul advent. Astăzi tineretul nostru se află în marș până la marginile pământului, ajutând la încheierea lucrării evanghelice în toată lumea. Noi avem astăzi o oaste de 200.000 tineri, cari își depun toată puterea și știința pentru cauza lui Hristos. Mai este mult de făcut. Noi ca conducători ai tineretului să ajutăm la formarea lor și în credință să mergem înainte.

Departamentul Tineretului

Ziua Tineretului

Un plan pentru viață

Ne-am întrunit astăzi dând atenție tineretului nostru, ca să-i venim în ajutor prin sfatul nostru și prin conducerea noastră la făurirea unui plan pentru viață. Tinerii noștri stau pe pragul vieții, în care trebuie să-și țină echilibrul atât în planuri cât și în slujire. Viitorul le stă în față ca un ocean larg, agitat, care poate le va aduce turburări și greutate de tot felul, furtuni mai ușoare și mai grele. Le vor sta în cale piedeci în toate domeniile, în privința serviciului, ale celor financiare, și al religiei precum și în alte privințe. Peste tot vor întâlni stări primejdioase în această lume, pentru că lumea se depărtează tot mai mult de Dumnezeu.

Intenția lui Dumnezeu n'a fost niciodată, ca noi să trăim pe un pământ plin de neliniște, pentru că la început Domnul creă un Paradis și îl umplu cu nenumărate comori. În loc de covor, aveau câmpia, de un verde continuu care era împodobită cu flori minunate. Cerul albastru forma cupola, iar pereții fură împodobiți chiar de Maestru cu podoabele cele mai mărețe. Păduri mari, umbroase, în care răsună cântecul drag al păsărelelor, au contribuit la înfrumusețarea căminului primilor noștri părinți. Dar omul a pierdut Grădina Edenului, și astăzi stăm în fața unei crize.

Ne găsim cu toții în fața ei. Noi suntem o parte din ea. Furtuna se deslănțue cu furie în jurul nostru, și cu toate că mai găsim adăpost pentru un timp oarecare, ea nu va întârzia pentru totdeauna. Imprejurările ne mai pomenite de pe pământ ne dau de înțeles, că lumea se apropie de ziua cea mare și îngrozitoare a Domnului.

Aceasta însă să nu fie o descurajare, ci să ne atragă tot mai mult atenția către moștenirea noastră. Să nu privim viața ca o povară, ci să ne pregătim pentru ea ca pentru o luptă înversunată, în care vrăjmașul ne poate birui ușor, dacă nu ne încordăm mușchii până la limitele celei mai mari efortări. Impotriviți-vă cu îndrăzneală la toate, și dobândirea biruinței va fi cu atât mai măreață.

Tineretul nostru are dreptul să aștepte lucruri mari dela această viață. Ei doresc, ca

munca lor să fie prețuită de ceilalți. Doresc să ia parte la eforturi vrednice. Năzuiesc la recunoștință, siguranță, bunăvoință și experiențe noi. Acestea sunt dorințele naturale ale tineretului, și ele sunt curate și drepte. Dar tineretul trebuie să știe, că pentru ajungerea acestor înălțimi, viața trebuie să fie condusă după un plan anumit, după un concept, sau un exemplu.

Tineretul este sinonim cu curaj și succes, ambiție și cucerire. Tineretul se avântă în greutate, se luptă, dă ajutor în lucrări nobile desleagă probleme încurcate, bate recordul, ajunge ținta.

Evenimente mari dau naștere la conducători mari între tineret. Așa și în criza aceasta mare își vor consacra tinerii, cari își dau seama de seriozitatea timpurilor, toată viața pentru încheierea lucrării de evanghelizare a întregii lumi. Ce ocazie rară ni se oferă, să trăim punctul culminant al planului lui Dumnezeu cu acest pământ. Spre aceste timpuri priveau necontenit patriarhii, profetii și apostolii, însă ele erau rezervate pentru tineretul zilelor noastre, ca acesta să vadă împlinirea făgăduințelor date de mult servitorului lui Dumnezeu.

În ceasul acesta, chemarea lui Dumnezeu este îndreptată fiecărui tânăr, tocmai în felul cum a fost îndreptată reginei Estera, când poporul ei era amenințat de primejdie.

Estera trebuia să îndrăznească să se înfățișeze înaintea regelui, ca protectoare pentru Iudei. „Cine știe”, zise Mardoheu, „dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Estera 4, 14).

„Criza, în fața căreia se afla Estera, cerea o acțiune grabnică, serioasă; dar atât Estera cât și Mardoheu au fost conștienți, că fără intervenția lui Dumnezeu toate străduințele lor proprii vor fi în zadar. De aceea Estera își luă timp să ia legătura cu Dumnezeu, Izvorul puterii. Lui Mardoheu îi dădu următoarele îndrumări: „Du-te, strânge pe toți Iudeii cari se află în Susa, și postiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu

slujnicile mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; și dacă va fi să per, voi per!

Incercările grele, care au venit peste poporul lui Dumnezeu în zilele Esterei, nu se potriveau numai timpurilor acelorora. Văzătorul din Patmos, care cuprindea cu privire toate secolele până la sfârșitul timpurilor, declară: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și în mărturia lui Isus Hristos". Unii, cari trăiesc astăzi pe pământ, vor vedea împlinirea acestor cuvinte. Același spirit, care îndemna pe oameni în timpurile trecute să persecute Biserica adevărată a lui Dumnezeu, va îndemna și în viitor să se ia asemenea măsuri împotriva acelorora cari rămân credincioși Domnului. Încă de acum se fac pregătiri pentru această ultimă luptă.

Decretul care se va da cu privire la Biserica Rămășiței, va fi foarte asemănător cu acela pe care-l dăduse Ahașveros contra Iudeilor. Astăzi dușmanii adevăratei Biserici privesc la grupa aceea mică ce ține Sâmbăta ca la un Mardoheu înaintea porții. Respectul poporului lui Dumnezeu față de poruncile divine este o muștrare continuă pentru netemătorii de Dumnezeu cari calcă în picioare legea Sa și nu iau aminte la Sabatul Lui.

Satana va stârni ura contra celor puțini cari refuză să primească obiceiurile și tradițiunile populare. Bărbați din posturi înalte și cu o reputație eminentă se vor uni cu nelegiuții și cu oamenii de nimic pentru ca să se sfătuiască împotriva poporului lui Dumnezeu. Bogăția, geniul și cultura se vor uni pentru a acoperi poporul Domnului cu dispreț. Guvernatori intoleranți, preoți și membrii bisericilor vor conspira contra acestora. Prin viu graiu și prin scris, lingușiri amenințări și bătae de joc, vor căuta să doboare credința poporului. Prin amăgiri și provocări supărătoare oamenii vor provoca iritația și mânia poporului lui Dumnezeu. Deoarece ei nu pot prezenta un „Așa zice Scriptura" în fața apărătorilor adevărului biblic al Sabatului, vor recurge la decrete asupritoare, pentru a înlătura lipsa de argumente. Pentru a câștiga simpatia poporului legiuitorii vor cere introducerea legilor pentru impunerea Duminicii. Însă aceia, cari se tem de Dumnezeu, nu pot recunoaște prescripții, care profanează o poruncă al Decalogului. Pe acest câmp de bătălie se va da ultima luptă în războiul

dintre adevăr și minciună. Iar sfârșitul ei știm cu toții care va fi. Domnul va apăra pe poporul Său tocmai ca în zilele Esterei și Mardoheu". („Prophets and Kings", pp. 600—606).

Domnul caută astăzi pe aceia, a căror inimă se întoarce spre El. O problemă mare, neterminată, care cere curaj și stăruință ne mai rămâne de rezolvat. Dumnezeu a impus tineretului nostru datoria să ducă solia Lui de avertisment și de salvare până la marginile cele mai îndepărtate ale pământului. Tineretul deci trebuie să-și impună această ocupație să convingă pe alții prin cuvinte, prin scris, prin vizite, predici, acțiune misionară și răspândirea Cuvântului tipărit, despre seriozitatea timpurilor în cari trăiesc.

Dumnezeu se uită și astăzi la tineret, îl iubește și prin Spiritul Său cel Sfânt îi vorbește: Fiule dă-mi inima ta; fiica mea, vino la Mine. Nu contează la Domnul cine și ce suntem noi. El găsi pe sgârcitul Matei, pe pripitul Ioan și pe Pavel plin de râvnă și-i chemă pe toți. Dumnezeu se uită mai cu seamă la faptul cât este gata cineva să asculte de El. Tinerilor, ascultați cu atenție de glasul lui Dumnezeu. Acesta este timpul celor mai bune ocazii pentru toți, dar mai cu seamă pentru tineri. Propuneți-vă în inimile voastre, să faceți voia lui Dumnezeu și să apărați cauza Lui în acest ceas sublim. Veți reuși să faceți, lucruri cu mult mai mari decât fără El.

Și cum pot fi toate acestea o parte a vieții voastre? Gândiți-vă în primul rând la faptul, că măsura voastră spirituală este Hristos, și privirea voastră trebuie îndreptată spre El și nu spre alții. Religia se manifestă într'un om în măsura legăturii sale cu Mântuitorul.

Nu îngăduiți niciodată ca viața voastră spirituală să se încropească, ci creșteți mereu în harul și în cunoașterea adevărului. Aceasta o puteți ajunge prin studierea metodică a Bibliei, prin cugetare adâncă și prin rugăciune. „Inima voastră trebuie să fie înconjurată prin veghere necontenită și prin rugăciune ca de un zid de apărare, căci altfel zăgazul se va surpa; și ca un puternic curent de apă, nelegiuirea va sfărâma întăriturile. Harul lui Dumnezeu trebuie să fie primit în fiecare zi". Respectați casa de rugăciune ca locuința lui Dumnezeu. Pașiți încet în locașul sfânt, pentru că este un loc de adorare și atelierul lui Dumnezeu. Indreptați vorbirea și ținuta voastră, ca să nu dați pe față niciodată nepăsare față de aceste lucruri, care trebuie

să fie socotite sfinte. Exprimați prin faptele voastre iubirea voastră față de părinți. Stabiliți capacitățile voastre și consacrați-le întru totul Domnului. „Dumnezeu are izvoare de puteri pe care noi până acum nu le cunoaștem”. Incredeți-vă în idealurile și intențiile lui Isus, Căruia îi slujiți și nu luați seama la ispitele celui rău care pretind că creștinii ar fi slăbănogi. Trăiți în așa fel ca purtarea voastră să fie o somație pentru toți, și să tindă toată lumea la viața bogată în Dumnezeu. Duceți o viață după modelul Maestrului. Aveți deplină încredere în El, atunci veți câștiga biruința.

Această lectură la care mai puteți adăuga și propriile voastre idei, să ajute tineretului nostru de a se decide în timpul Săptămânii Tineretului, pentru Hristos. După citirea lecturii se mai dă ocazie la executarea unei cântări sau unei bucăți muzicale, la mărturisiri și experiențe din partea tineretului și la rugăciune. Formați chemările voastre în așa fel, ca să ajungă la inima tineretului.

Miercuri, 21 Mai 1947

Câțiva pași în urmarea lui Hristos

1. „Apoi a zis tuturor” (Luca 9, 23)

Invitație

Astăzi am dori să vorbim despre invitația lui Dumnezeu, pe care, în iubirea Sa, ne-o adresează nouă. Ea este adresată tuturor. Fiecărui tânăr îi spune: „Fiule, dă-Mi inima ta”, și fiecărei tinere se adresează cu cuvintele: „Vino la Mine”. Mulți tineri sunt încurcați astăzi prin babilonia glasurilor care li se adresează. Ei aud glasul ambiției, glasul bogăției, glasul eu-lui. Aceste glasuri strigă unul mai tare decât celălalt și pare că nu este nimeni care să le aducă la tăcere. Inșă în realitate, există Unul, — dacă ar voi să asculte de el. Este glasul, care, dacă i se dă ascultare, conduce pe tineri din descurajarea lor la o viață cu Dumnezeu.

Dumnezeu ne vorbește prin Spiritul Sfânt, dar noi nu-L putem auzi dacă nu-I dăm atenție. Glasul Său blând ne invită: **„Aceasta este calea; pe aceasta să umblați”**.

Mântuitorul nostru vorbește într'adevăr la toți. Un scriitor scria următoarele: „Oriunde mergea, copiii se adunau în jurul Său — luxul și situația bună nu înseamnă nimic pentru ei. Nu se lasă atrași nici intimidăți de renume și de poziții înalte. Instinctul lor taie ca un cuțit ascuțit toată strălucirea exterioară; ei simt fără greșală cine este drept și cine nu. Recunosc pe prietenii lor. Așa se adunau în jurul lui Hristos, se suiau pe genunchii Lui, îi smuceau veșmântul, îi surâdeau și Il rugau să le mai povestească din istorioarele Sale”. Când Maestrul vorbea copiilor, aceștia Il ascultau cu multă atenție. Dar

nu numai ei, ci toată lumea asculta Cuvântul Său: „Farisei, pescari, comercianți, vameși, femei culte, femei nemernice, soldați, cărturari, cerșetori, leproși, perceptori și păcătoși. Ce priveliște trebuia să fie, când aceștia Il urmau pe străzi sau se așezau pe pantele verzi ale colinei”, pentru a-L putea asculta.

„Cu bunătate El invita pe oamenii zdrobiți de povară: „Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați dela Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”. În aceste cuvinte Hristos vorbește tuturor oamenilor. Fie că-și dau seama sau nu, ei sunt oboșiți și împovărați. Toți sunt frânți la pământ de poveri pe cari numai Hristos le poate îndepărta. Povara cea mai grea pe care o ducem este povara păcatului. Dacă am fi lăsați să purtăm această povară, ne-ar strivi. Dar Cel Nevinovat a luat locul nostru. Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. El a dus povara vinei noastre. El va lua sarcina din spinarea noastră încovoiată de oboseală. El ne va da odihnă. Povara grijilor și întristărilor o va duce tot El. El ne invită să aruncăm asupra Lui toate grijile noastre; deoarece El ne poartă pe inima Lui”. — „Hristos Lumina lumii”, p. 277.

2. „Să-și ia crucea” (Luca 9, 23)

Predare

Isus nu ne prezintă viața creștină ca fiind ușoară. Pentru a ne convinge despre aceasta, trebuie să cetim experiențele oamenilor lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură. La cugetarea

noastră asupra lui Iosif, ne gândim la robie; la Daniel ne gândim imediat la groapa cu lei; la David ne amintim de Saul, la Pavel de prigonire și la Isus ne amintim de jertfă.

A fi cineva un creștin, înseamnă a-și lua crucea asupra sa; aceasta însă trece mai adânc decât cum sună. Nu este vorba aici numai despre crucea ta proprie, ci și despre crucea altora, pe care trebuie să o duci, pentruca și alții să poată fi liberați de rele. A fi un creștin înseamnă: slujire, dărnicie, jertfă; dar înseamnă și mai mult. „Spiritul lucrării desinteresate pentru alții dă caracterului soliditate, statornicie și o bunătate de felul celei a lui Hristos, asigurând pace și fericire celui condus de un asemenea spirit”. („Calea către Hristos”, p. 89).

Mulți refuză să ia crucea asupra lor. Le lipsește curajul, care se cere la o astfel de faptă. Ei ar dori să meargă pe calea care le oferă cele mai puține obstacole. Să nu uităm însă niciodată că viața constă din înșirarea faptelor săvârșite, iar nu din pictarea unui tablou drăgălaș.

Unul a fost gata să ajute pe Isus la povara crucii, și prin aceasta a avut parte de mari binecuvântări. Era Simon din Cirena. El a văzut pașii oboseți și nesiguri ai Mântuitorului și în inima lui s'a trezit milă. A observat cum S'a prăbușit sub povara crucii.

„Simon auzi batjocurile și înjurăturile gloatei, auzi repetându-se cuvintele disprețuitoare: „Faceți loc pentru împăratul iudeilor”. Se opri mirat de lucrurile acestea; și când își dădu pe față mila lui, puseră mâna pe el și-i așezară crucea în spinare. Simon auzise despre Isus. Fiii lui credeau în Mântuitorul; dar el însuși nu era ucenic. Purtarea crucii la Golgota a fost o binecuvântare pentru Simon, și mai târziu a fost mereu recunoscător pentru această întâmplare minunată. Ea l-a condus să aleagă singur crucea lui Hristos, și să rămână totdeauna voios sub povara ei”. — „Hristos Lumina lumii”, p. 631.

Isus nu se gândea la Sine nici pe cruce, ci la chinuitorii Săi. El se rugă pentru ei, ca să primească iertare. Și când unul dintre tâlharii de lângă El îl rugă pentru iertare, El îl încredință că a și primit-o.

Mijlocul cel mai bun, de a-și ușura povara proprie este, de a ajuta altuia la purtarea sarcinei. Multă mângâiere și pace găsim în asigurarea lui Isus: „Eu sunt cu voi în toate

zilele”. El este Insoțitorul nostru, și ne ajută să ducem crucea, dacă privim cu credință spre El.

3. „In fiecare zi” (Luca 9, 23)

Desăvârșire

Numai o singură idee scoatem din text, anume „în fiecare zi”, care dă dovadă de putere. Toți tinerii ar dori să fie tari, ei admiră puterea. Un atlet mare este adorat de națiunea sa. Toți tinerii doresc puterea — dar nu toți o întrebuintează în felul cum ar trebui, în caz că au ajuns la aceasta. Se străduiesc zilnic ca s'o câștige, și aceasta este singura cale pentru dezvoltarea puterii. Am dori acum să cităm aici 6 puncte din scrierile Spiritului Profetic, în care ar trebui să ne străduim la desăvârșire, pentru a primi putere și prin aceasta să putem activa spre binecuvântarea altora:

1. **Sfințirea este o problemă zilnică.**
2. **Rugăciunea zilnică este necesară pentru creșterea în har.**
3. **Lucrătorul lui Dumnezeu trebuie să învețe zilnic predarea pentru Domnul și problema eu-lui personal cât și înțelesul acesteia.**
4. **Hristos este un tovarăș zilnic pentru urmașii Săi credincioși.**
5. **Prin străduință zilnică, de a ajunge asemenea caracterului Său, vom ajunge spre binecuvântarea semenilor noștri.**
6. **Depunând zilnic poverile noastre la picioarele Sale, găsim odihnă, pace și fericire.**

Trăim într'un secol, în care se vorbește, se aude și se citește foarte mult despre putere. Ne gândim numai la cuvintele: energie atomică, radar, etc. Dar nu este aceasta puterea despre care vrem să vorbim astăzi. Ne ocupăm în privința aceasta cu „puterea lui Dumnezeu, care sfințește”. Din oricare parte este privită viața, chestiunea puterii este cea mai importantă. Nimeni nu poate să aibă succes în vreo întreprindere, dacă puterea primită nu este mai mare decât cea cheltuită. Cu cât lucrează un om mai greu, cu atât mai multă hrană cere corpul lui. În raport cu ceea ce primim din lucrurile care sunt prețioase pentru sufletul nostru, va fi și viața noastră spirituală.

Samson poseda putere; o pierduse însă, pentrucă L-a pierdut pe Dumnezeu. El s'a

născut la Zora la granița țării Filistenilor. În tinerețea sa a trecut de multe ori peste graniță și se amestecă printre păgâni, cu care ocazie își însuși obiceiurile lor de viață. El își căută de asemenea o soție din neamul Filistenilor, care l-a trădat. Acest exemplu, precum și altele nenumărate, care ar putea să fie citate aici, ne arată că numai mâhnirea îi lovește pe tinerii cari disprețuiesc porunca lui Dumnezeu, de a nu lua în căsătorie femei necredincioase. Cu toate că Samson știa toate acestea, nu procedase în felul acesta și și pierdu puterea.

Insușiți-vă puterea biblică. „Scripturile Vechiului și Noului Testament trebuie să fie studiate zilnic. Cunoștința de Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu vin la elevul care învață neîntrerupt despre căile și lucrările Sale. Biblia trebuie să fie lumina noastră, educatorul nostru. Când tinerii se deprind să creadă că Dumnezeu trimete roua, ploaia, și lumina soarelui din cer, și face să crească plantele; când ei ajung să înțeleagă că toate binecuvântările vin dela El, și că mulțumirea și lauda se cuvin Lui, vor fi ajuns în stare să recunoască pe Dumnezeu în toate căile lor, și să împlinească cu credincioșie îndatoririle lor în fiecare zi, Dumnezeu va fi în toate cugetele lor”. — „Solii pentru tineret”, p. 144.

Aceleași adevăruri mari cari au fost desco-

perite prin acești bărbați, Dumnezeu dorește să le descopere prin tineretul și copiii de astăzi. Istoria lui Iosif și a lui Daniel sunt o ilustrație despre ceea ce vrea să facă Dumnezeu pentru acei cari se vor preda Lui și cari vor căuta cu toată inima să împlinească intențiunea Sa. Cea mai mare nevoie a lumii este nevoia de bărbați, cari să nu se lase cumpărați sau vânduți, și cari în adâncul sufletului lor sunt sinceri și onești; bărbați cari nu se tem de a numi păcatul cu numele său adevărat; bărbați a căror conștiință se îndreaptă către datorie ca și acul magnetic către pol; bărbați cari vor sta pentru dreptate, chiar dacă s'ar nărui cerul. Inșă un asemenea caracter nu este rezultatul unei întâmplări; el nu se formează mulțumită unor deosebite favoruri sau daruri ale Providenței. Un caracter nobil este urmarea stăpânirii de sine, supunerii naturii celei de jos față de cea de sus, — predarea eului în slujba iubirii față de Dumnezeu și față de oameni. Tineretului ar trebui întipărit adevărul că darurile lui nu sunt proprietatea lui. Puterea, timpul și mintea sunt numai comori împrumutate. Ele aparțin lui Dumnezeu și fiecare tânăr ar trebui să se hotărească a le folosi în scopul cel mai înalt... Orice tânăr și orice copil are de făcut o lucrare spre onoarea lui Dumnezeu și spre ridicarea omenirii”. — „Educație”, pp. 53. 54.

Vineri, 23 Mai 1947

„Și să Mă urmeze”

„Urmează-Mă”, este invitația Mântuitorului pentru voi. Ce chemare energică pentru o viață! Voi sunteți tineri — voi iubiți viața — vă place veselia — voi doriți aventurile — și acum vi se adresează această invitație. Ea vă aduce o asigurare, ceva, pentru care puteți risca puterile voastre, ceva, la care nu vă iertați nimic, ceva, care nu vă lasă să cădeți, ceva, în care vă puteți încrede. Dacă primiți această invitație, nu urmați unei sau altei persoane — ci lui Hristos. Aceasta înseamnă caracter — viață — ceva veșnic.

„Intr'o zi, stând la masa lui, vameșul văzu pe Isus că se apropie. Mare i-a fost uimirea când a auzit cuvintele ce i s'au spus: „Vino după Mine. Matei „a lăsat totul, s'a sculat, și a mers după El”. N'a fost nicio ezitare, nicio îndoială, niciun gând pentru faptul că

el urma să schimbe ocupația lui bănoasă cu sărăcia și greutatea. Ii era deajuns să se afle împreună cu Isus, să poată asculta cuvintele Lui și să fie împreună cu El în lucrarea Lui. Așa se întâmplase și cu ucenicii chemați mai înainte. Când Isus a invitat pe Petru și pe tovarășii lui să-I urmeze, ei îndată au părăsit corăbiile și plășile lor. Unii dintre acești ucenici trebuia să poarte răspunderea pentru întreținerea altor persoane; dar când au primit chemarea Mântuitorului ei n'au șovăit, și n'au întrebato: Cum voi trăi, și cum îmi voi întreține familia? Ei au ascultat chemarea; și când mai târziu Isus i-a întrebato: „Când v'am trimis fără pungă, fără traistă și fără încălțăminte ați dus voi lipsă de ceva?” — „De nimic”, i-au răspuns ei”. (Luca 22, 35).

Isus s'a apropiat și de un coleg al meu de școală, dar acesta și-a întors fața dela El. A fost foarte talentat, și fiecare din școală spunea dinainte că el va ajunge odată la ceva. La sfârșitul săptămânii am călătorit până la cea mai apropiată casă de rugăciune, pentru ca să ținem acolo adunările de Sâmbătă și de Duminică seara. Noi, cari ne-am dus cu acest tânăr dotat, am avut câte ceva de făcut la aceste adunări, iar el trebuia să țină predica întotdeauna, pentru că avea un glas minunat. Unii dintre noi găseam cam greu ceva de lucru în timpul verii. El a fost rugat de către toți Președinții Conferințelor, să țină în câmpul lor conferințe în timpul verii. Toți dela școală au fost convinși că el va deveni un lucrător destoinic al lui Dumnezeu. După terminarea școlii cu succes se căsătorii cu o creștină aleasă. Toate câmpurile îl preferau. Atunci s'a întâmplat ceva. Fu încercat de Satana și căzu. A căzut pentru că a urmat eului său — ideilor sale proprii, ciudate. Se lăsă îndrumat în hotărârile lui, de eul său, cu toate că Isus l-ar fi însoțit mereu cu iubire. Iși părăsi soția, băiețașul și adevărul, numai pentru că urmase eului său.

Sâmbătă, 24 Mai 1947

Căci n'am avut de gând...

Pavel primi chemarea crucii în hotărârea sa: "...să știu între voi numai pe Isus Hristos și pe El răstignit". El a dus partea sa de răspunderi și de suferințe. El a îndemnat pe tânărul Timotei să facă la fel, și îndemnarea lui se întinde peste toate secolele până la veacul nostru.

"Stați tari ca Daniel — acel credincios om de stat —, care nu s'a lăsat învins de nicio ispită".

Gândirea clară și statornicia lui Daniel și a camarazilor săi dau dovadă de adevărul cuvintelor: „Fiecare om este făuritorul soartei sale”.

„Daniel și tovarășii săi s'au bucurat de binefacerile unei pregătiri și educații corecte în copilărie, dar numai aceste avantagii nu aveau să-i facă ceea ce au fost. A venit timpul când trebuia să lucreze singuri pentru sinele, — când viitorul depindea de propria lor umblare. Atunci ei se hotărâră să fie credincioși învățăturilor date în copilărie.

Acest tânăr dădu ascultare glasului eului său; dar sunt oameni, cari se lasă reținuți de alții de a urma chemării lui Isus. Câte exemple s'ar putea enumăra pentru aceasta.

Prin invitarea lui Isus, ca să-L urmăm, ni se oferă și posibilitatea de a deveni ceea ce vede Isus de acum în voi, și ceea ce puteți deveni prin El. El vrea să facă cu voi ceea ce a făcut cu pripitul Petru — să vă dea un caracter de nebiruit. Vrea să facă cu voi ceea ce a făcut cu Ioan — să transforme firea voastră înflăcărată într-una a nădejzii liniștite și a iubirii. Vrea să facă cu voi, ceea ce a făcut cu Matei — să vă ia lăcomia și să vă pună în serviciul Său. Vrea să facă cu voi ceea ce a făcut cu Maria — să alunge din inima voastră spiritele rele și să vă facă propovăduitori al Împărăției Sale, care va veni în curând. Vrea să facă cu voi cum a făcut cu Pavel — să vă schimbe numele și inima voastră și să vă înscrie pe lista celor, cari au dreptul la Pământul cel Nou. Toate acestea, ba și mai mult vrea să săvârșească El cu voi, dacă-L urmați. Vreți să faceți aceasta? Acum — în clipa aceasta?

Temerea de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii, a fost temelia înălțării lor”.

„Ființele cerești ajută de aproape pe orice om, care, cu credință hotărâtă, caută desăvârșirea caracterului, care duce la desăvârșire în purtări și în fapte. Fiecăuia din cei ocupați cu această lucrare Isus îi zice: Eu sunt cu tine, ca să-ți ajut. Când voința omului lucrează împreună cu voința lui Dumnezeu, atunci ea ajunge puternică. Tot ce trebuie să facem după porunca Lui, vom și putea face prin puterea Sa. Toate poruncile lui Dumnezeu sunt tot atâtea împuterniciri”. — „Solii pentru tineret”, pp. 185. 186. 113. 114. 77.

Mergi statornic pe drumul bun pentru care te-ai hotărât. David Livingstone, misionarul și exploratorul Africei s'a decis să ducă o vieată de servire. El își alese drumurile grele ale Africei. El nu se gândi la ceea ce a părăsit pentru Hristos, ci la fericirea altora. El privea acest fapt ca o favoare și nu ca o jertfă.

Livingstone s'a hotărît ca tânăr student ca în privința planului lui Dumnezeu să ajute la realizarea vestirii soliei Evangheliei. El se ocupă cu studiul câmpurilor nevoiașe ale pământului și se decise pentru China. Apoi auzi într'o zi pe Moffat, misionarul din Africa spunând, că ar putea să vadă fumul a o mie de sate unde nu ajunsese încă niciun misionar. Atunci se hotărî, să meargă ca misionar în Africa. S'a dus să-și consacre viața păgânilor, s'a despărțit de căminul său și de iubiții săi, a fost chinuit de insecte și de febră și muri în sfârșit pentru poporul acelui continent întunecat.

Hristos și-a ales calea, pe care să umble, și aceasta îl duse la muntele Golgota. Pavel și-a răsturnat planul și urmă hotărît Domnului Său, în servirea omenirii. Iuda și-a ales calea trădării, care îl duse la acel trist sfârșit: spânzurătoarea. Statornicia în principiile morale, statornicia în apărarea cauzei ade-

vărului, hotărîrea neclintită, de a rămâne credincioși idealurilor înalte, — toate acestea vă îndreptătesc de a fi fiii și fiicele Impăratului Ceresc.

După execuția reginei Marie Antoinette și al regelui Ludovic al XVI, în timpul revoluției franceze, fiul lor a fost încredințat unui pantofar crud, care încercă iarăși și iarăși să ruineze moralul băiatului. Dar băiatul îi răspundea mereu: „Nu pot face aceasta, pentru că sunt fiul unui rege”. El a fost hotărît să trăiască potrivit demnității de care era conștient.

Noi la fel, suntem copiii unui Impărat, ai Impăratului Ceresc. Să ne hotărîm deci în inima noastră, să trăim potrivit acestei chemări înalte și să nu știm altceva decât pe **Isus Hristos și pe El răstignit**.

(Invitați pe tineri și tinere să se devoteze Domnului și să mărturisească public consacarea lor).

CALE LUI DUMNEZEU

Tineretul privește înainte. Viitorul este totdeauna roz, plin de speranță, indiferent care ar fi situația azi. În adevăr se spune că este un semn caracteristic al unei vârste când omul gândește mai mult la trecut decât la viitor. Și este foarte natural ca tineretul să-și arunce privirea asupra lumii întregi. Când cineva stă în pragul vieții, în ochi sclipindu-i lumina nădejdi, este ca și cum drumurile cari duc la succes se strâng toate la picioarele lui. Vieța oferă totul și lumea este cât se poate de mare. Nemuritorii îl chiamă să le calce pe urme. Bogățiile sclipesc. Renumele te atrage. Plinătatea puterii de care te bucuri îți oferă posibilitatea împlinirii oricărei dorinți.

Dar dela acest tablou al posibilităților să ne întoarcem la lucrarea lui Dumnezeu. Oare aci viitorul și perspectivele se strâmtează, se împuținează? Oare în tabloul acesta multe din drumuri se închid pentru tine? Oare ești inclinat să gândești că lucrarea lui Dumnezeu nu oferă destul loc pentru toate însușirile tale? Oare simți că dacă pornești pe calea lui Dumnezeu trebuie să renunți la ambițiile vieții tale, să-ți înăbuși râvna, să rămâi fără

nicio speranță? Oare ți se pare că lucrarea lui Dumnezeu nu este altceva decât **numai** predică, **numai** învățătură, **numai** vânzare de cărți — plictiseală, posomoreală, lipsă de farmec, de frumos, de bucurie?

În primul rând îngăduie-mi să te asigur că în planul lui Dumnezeu este loc pentru toate talentele tale. El nu a lăsat ca în firea ta să îmbobocească asemenea calități pentru ca ele să-și „piardă parfumul în vânt”. „Nu mai puțin sigur este că e pregătit pentru noi un loc în ceruri decât este hotărît pe pământ locul anumit unde să lucrăm pentru Dumnezeu”. Și eu pot să adaug că lipsa de perspective de a fi angajat în birourile sau în lucrarea Conferinței ori la vreo instituție nu înseamnă că Dumnezeu nu ți-a pregătit un loc în planul Său. „Tatăl nostru Ceresc are o mie de căi prin cari să ne vină în ajutor și despre cari noi nu știm nimic”.

Când cineva este gata, Dumnezeu are și un loc pentru el — și acesta va fi locul potrivit pentru el. În această privință ochii tuturor conducătorilor sunt deschiși să găsească anumite talente bine dezvoltate, căci nu există un post ocupat de cineva în chip

mulțumitor dar care nu ar putea fi ocupat de un altul și mai bine. În ce privește o meserie, nouă calificării pe cari le-ar avea cineva, oricât ar fi ele de puternice, trebuie să cedeze în fața celui de al zecilea calificativ mai puternic care dovedește mai multă destoinicie și însușiri mai superioare.

Folosește orice ocazie pentru a desvolta talentele ce le ai — oricare ar fi ele. Caută să-ți găsești o ocazie de a crește — în orice direcție. Vieața este în toată plinătatea ei numai dacă e desvoltată în toate direcțiile. Socotește fiecare problemă și greutate ca o ocazie. Este nevoie să lucrezi din greu ceva pentru a-ți câștiga banii necesari educației? Intărește-te și desvoltă-te bine, caută să ajungi a avea muschi buni și o bună mistuire, mulțumitor că poți plăti pentru ea. Oare trebuie să studiezi din greu în timp ce alții dorm fără să depună prea mare efortare? Amintește-ți că stăruința și statornicia îți va fi de mai mare valoare decât simpla cunoștință.

Vorbește în public oricând ți se oferă ocazia. Cântă din voce și din instrument dacă ai însușiri muzicale. Scrie mult și deseori — chiar dacă ar fi să scrii numai scrisori. Învață vreo meserie cu mâinile tale. Interesează-te de oameni. Caută să dobândești cât mai de tânăr adevărata cultură care izvorăște din inima neegoistă. Dacă îți este cu puțință du-te la școală, învață carte. Caută să dobândești orice învățătură care este înobilatoare și adevărată. Și încă, ține-ți ochii și mintea deschise.

Ocaziile se găsesc pretutindeni. Și lucrul acesta ne aduce înapoi la punctul de unde am plecat.

Problema în primul rând este o chestiune de alegere. Oare voi alege lucrarea lui Dumnezeu sau ocupațiile lumii? Și prin lucrarea lui Dumnezeu înțeleg punctul de vedere al acestei lucrări. Oare voi renunța la perspectivele strălucitoare ale SUCCESULUI pentru ocaziile mărunte și slabe — în aparență — ale căii strâmte? Oare voi renunța la nădejile mele de înavuțire, renume, titluri sunătoare și întreprinderi ademenitoare pentru lucrarea obositoare și umilă a unei cauze față de care lumea nu are nicio atracție.

Moise este un exemplu puternic al tânărului care trebuie să decidă în pragul vieții despre aceea ce va avea de făcut cu talentele sale. Aceasta nu a fost o alegere ușoară.

Moștenitor al tronului, scriitor, poet, muzicant, general, iubit de mama sa adoptivă cum și de Faraon — el văzu împreună cu acestea și toată idolatria egipteană cum și corupția în care ar fi fost târît. Cât de mărunte, în adevăr, apăreau pentru o privire pământească, toate perspectivele de viitor dacă ar fi trecut de partea unui popor de robi. El făcu aceasta din pricină că pentru răsplata ce urma să o primească el privi dincolo de lucrurile pământești.

Este adevărat, Moise a renunțat la bogății, căci Egiptul era o țară a aurului. Se spune că podoabe de aur în valoare de patruzeci de milioane de dolari au fost îngropate împreună cu împăratul Tutankamon. Moise renunță la faimă, după vederea oamenilor, pentru a urmări o nălucire a minții, o nădejde închipuită doar. Dar astăzi el merge pe străzi de aur în tovărășia măreață a ingerilor strălucitori, păstrat pentru veșnicie în inimile a milioane de locuitori ai pământului.

Nu, Dumnezeu nu-ți mărginește posibilitățile. Când alegi să-I slujești, și duci o vieață așa cum dorește El, tu deschizi ușa câmpurilor de activitate cari se întind în lungul anilor până în veșnicie. Nu este nicio margine în ce privește înălțimile la cari poți să ajungi! Nicio îngrădire care să-ți poruncească: „Numai până aici poți merge!”

Dar care e atitudinea ta când te găsești în fața acestei probleme: cum să-ți folosești vieața? Vrei să faci un anumit fel de lucrare, sau dorești să fii cunoscut ca o persoană care face acea lucrare? Vrei privilegiul de a lucra, sau renumele? Pentru a fi mai preciși: Vrei să scrii sau dorești să fii scriitor? Prima este atitudinea de servire, a doua este atitudinea de înălțare de sine.

În lucrarea lui Dumnezeu ceea ce ne mână trebuie să fie dorința de a servi!

În definitiv ce este care face ca o strădanie, o lucrare, o ocupație să fie de dorit și plăcută? Oare nu este posibilitatea de a crește, posibilitatea de a da loc talentelor creatoare? Noi din fire dorim să facem ceva deosebit, ceva care nu a mai fost făcut mai înainte. Și o asemenea dorință este bună. Fiecare ins este o personalitate, asemenea căruia nu a mai fost niciodată mai înainte. El trebuie să facă ceva deosebit.

Cred că pretutindeni sunt ocazii. S'ar părea că anumite profesii sau ramuri de activita-

te ar fi prea aglomerate. Poate s'au pregătit prea mulți medici, infirmiere ori învățători decât ar putea fi folosiți în vreo ramură a lucrării. Poate sunt prea mulți contabili și secretare de birou decât ar putea fi folosiți de lucrarea noastră. Este cu puțință că mulți tineri au dobândit o educație de lucrători ai Evangheliei într'un număr mult mai mare decât pot fi plătiți din zecimea care este acuma.

Dacă lucrurile stau astfel, aceasta nu vrea să spună că ocaziile lipsesc chiar în aceste ramuri. Dacă ești doar un învățător, doar un contabil, doar un dactilograf, mai mult ca sigur că nu se va găsi loc pentru tine. Dar chiar și acuma școlile caută profesorii cei mai buni. Conferințele caută secretarii și secretarele cele mai bune. Editurile caută tipografii, contabilii, corectorii, redactorii cei mai buni și oamenii cari să facă așa ca lucrurile să prospereze. Este nevoie de predicatorii cei mai buni. Este nevoie de doctorii cei mai buni.

Una din ocaziile cele mai mari este în domeniul vânzării. În ce privește vânzarea cărților noastre sunt posibilități cari n'au fost folosite de nimeni până acum. În lucrarea de colportaj nu s'a spus și nu s'a făcut încă totul. De exemplu încă nu s'a găsit tânărul care cu inima caldă pentru mântuirea semenilor săi tineri să-și consacre viața în răspândirea literaturii special pregătită pentru tineret, ca de exemplu: *Amicul Tinerimii*, *Crâmpeie din viață*, *Minunate povestiri biblice și altele*. Și iarăși nu s'au găsit tineri cari să poarte pe inimă răspândirea scrierilor medicale: *Sfetnicul Vieții*, *Sănătatea familiei*. Cât nu este de făcut în aceste două ramuri, în cari am putea spune că încă nu am făcut decât foarte puțin.

Răspândirea publicațiilor cari vin regulat din timp în timp, cum este *Amicul Tinerimii* și *Sfetnicul Vieții* este una din cele mai noi și mai interesante faze ale străduințelor noastre editoriale. Posibilitățile ce sunt în ele de abia au fost atinse. Cel care, încrezându-se în Dumnezeu va porni în această ramură de lucrare amintită mai sus va constata că în față îi stau atâtea ocazii minunate de dezvoltare, însoțite de bucurii nespuse.

Priviți la mulțimea dovezilor de autenticitate a Bibliei ce au fost date la iveală de arheologi. Câtă parte are tineretul Advent în

această lucrare? Absolut niciuna! Totuși dintre toate mișcările religioase, Adventiștii sunt cel mai mult interesați în faptele aduse la lumina. Arheologia este știința Fundamentaliștilor și nu avem motiv de ce tinerii noștri nu ar cerceta în această direcție.

În ce privește scrierea de cărți nu este margine. Cuvintele: „Facerea multor cărți nu are sfârșit” este în același timp o făgăduință cât și un îndemn. Niciodată nu vom ajunge la sfârșitul facerii de cărți. De aceea, suntem cu toții convinși că în această direcție este loc din destul. Redactorii publicațiilor noastre caută continuu noui scriitori și noi articole meritoare și originale. Numai o mică parte din materialul ce vine spre publicare este de o calitate superioară. În această privință adevăratul talent nu este reținut de nicio împrejurare.

Și oratoria apoi, sau vorbirea în public! Lucrarea noastră oferă multe și mai bune ocazii în această ramură decât oricare altă organizație. Cu solia celei de a doua veniri, a lucrării de ispășire a lui Hristos și noul pământ, cel care vrea să vorbească oamenilor poate ajunge la cele mai mari înălțimi. Intinderea, măreția și strălucirea temei nu pune nicio îngrădire vreunui talent, oricât ar fi de mare.

Locul îmi lipsește de a aminti ocaziile în învățământ, în conducere, în studiul limbilor, în tâlcuirea Bibliei, în traducerea ei, în muzică, în gătit (pentru fete), sau cultură socială. De ce însă le-aș enumăra eu? Ocaziile mele nu sunt ocaziile noastre. Dumnezeu va îndruma pe fiecare dintre voi spre cea mai mare însărcinare ce veți fi în stare a o împlini. Cu Dumnezeu înainte, plini de curaj!

Adaptare de V. Florescu
din „The Youth's Instructor”

ANUNȚURI

Vând mașină de tricotaje, nouă, cu ace și toate accesoriile, specială pentru ciorapi.

Doritorii se vor adresa: C. Florescu comerciant, str. I. C. Brătianu 4, Târgoviște.

APEL URGENT

către lucrătorii și membrii noștri

Comitetul plin al Uniunii Române, reunit la București dela 18 Martie la 2 Aprilie 1947, adresează tuturor membrilor Uniunii Române acest apel cordial și plin de iubire.

În cursul acestor zile cât am fost adunați, ne-am împărtășit din binecuvântările legăturii cu Dumnezeu cum și al comuniunii frățești, schimbând între noi experiențele făcute și studiind în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. În fața noastră stau probleme însemnate, greutăți mari, cari au ajuns și mai accentuate, datorită stărilor de după războiu. Inima ne-a fost mișcată de nevoile diferitelor câmpuri și de stăruința chemării de a le ajuta. Am auzit vorbindu-se de nouile căi deschise de Providența divină. Și totuși, față de acest strigăt macedonian care se ridică pretutindeni, posibilitățile noastre în oameni și în mijloace financiare sunt neîndestulătoare. Zi după zi această realitate s'a înfățișat înaintea noastră, și ne simțim profund umiliți înaintea lui Dumnezeu cugetând la importanța extraordinară a vremurilor pe cari le trăim, la imensitatea sarcinii care ne revine, cum și la ocaziile unice cari ni se oferă.

Posibilitățile noastre materiale sunt cu totul neîndestulătoare a face față nevoilor semnalate din toate părțile.

Membrii Bisericii noastre, de asemenea se interesează nu numai de triumful soliei, ci și de posibilitatea de a strânge fondurile trebuincioase vestirii ei. Cu toții ne dăm seama, ca niciodată mai înainte, că am ajuns chiar în timpul zilelor de pe urmă. De sigur că în trecut Dumnezeu a intervenit în favoarea lucrării Sale, „pentru a împlini în totul și întocmai pe pământ aceea ce a hotărât”. Dar astăzi Domnul Iși propune a săvârși o lucrare puternică în inima oamenilor.

„Se va împlini taina lui Dumnezeu”, zice Ioan văzătorul. Este minunat privilegiul pe care îl avem de a trăi în această vreme. Ce cinste, să fii lucrător al Domnului!

Pretutindeni în jurul nostru, suflete pier în păcat; și totuși, pretutindeni, bărbați și femei suspină după adevărul divin. Mulți cetesc Biblia, fără însă a putea prinde importanța adevărată. „În orice loc, bărbați

și femei privesc spre cer, cu mare dor după el. Rugăciuni, lacrimi, întrebări izbucnesc din sufletele oamenilor doritori după lumină și har, doritori după Spiritul Sfânt. Mulți sunt în pragul împărăției, așteptând doar să fie luați înăuntru”. — Mărturii, Vol. VI. p. 71”. Datoria noastră solemnă este de a căuta aceste suflete, limitând în aceasta pe Domnul nostru. Cât ar trebui să rugăm pe Dumnezeu să pună asupra umerilor noștri o adevărată povară pentru cei cari se pierd, de a aprinde în noi dorința arzătoare spre a aduce bărbați și femei la piciorul crucii. Să ne amintim că Dumnezeu a făgăduit să lucreze cu și pentru cel mai umil membru al Bisericii care se consacră Lui pentru mântuirea păcătoșilor, făgăduindu-i să-i dea biruință.

Fraților și surorilor, să ne unim cu toții spre a face din anul acesta, 1947, un an în care să ne străduim în mod deosebit în vederea câștigării de suflete. Să ne hotărîm a lucra și a ne ruga pentru o rudă, un prieten, un vecin. Să organizăm în Comunitățile noastre grupe de rugăciune, cari în fiecare săptămână să se roage pentru diferite persoane, pentru ca ele să fie mântuite și să ajungă în Impărăția lui Dumnezeu. Cu siguranță Domnul va binecuvânta aceste eforturi sincere și le va răsplăti.

Dacă ne încredem în propriile noastre puteri, vom da greș. Dar Dumnezeu nu ne cere să lucrăm punându-ne încrederea într'un sprijin omeneșc. El a făgăduit Spiritul Său acelor cari îl cer, și noi avem privilegiul de a primi acest dar binecuvântat.

„Dumnezeu poate lucra cu atâta putere când oamenii se predau conducerii Spiritului Său! Făgăduința Spiritului Său ne este dată și nouă cum a fost dată și primilor ucenici. Dumnezeu va îmbrăca apoi pe bărbați și pe femei cu putere de Sus, la fel cum a îmbrăcat în ziua de Rusaliu pe cei cari au luat aminte la cuvântul mântuitor. În acest timp la fel, Spiritul și harul Său sunt la dispoziția tuturor acelor cari au nevoie și cari îl vor crede pe cuvânt”. — „Mărturii, Vol. VIII, p. 20.

„Cu siguranță că aceea ce Domnul a făcut pe vremuri pentru poporul Său, va face și astăzi. Aceea ce au săvârșit apostolii, trebuie

să fie împlinit de fiecare membru al Bisericii. Și noi trebuie să lucrăm cu atât mai mare râvnă, să fim îmbrăcați cu Spiritul Sfânt într-o măsură cu atât mai mare, cu cât creșterea răului cere să predicăm pocăința cu și mai mare putere". — Mărturii, Vol. VII. p. 33.

Dacă vom lepăda păcatul și vom strânge legăturile credinței cari ne unesc între noi ca frați, Dumnezeu va trimite ploaia târzie asupra poporului Său ce stă în așteptare. Suntem noi gata azi să facem această predare, spre a beneficia (de aceste binecuvântări? Acesta este secretul succesului în viața creștină și în activitatea pentru Dumnezeu. Succesul acesta nu se măsoară după numărul predicilor ținute, al lecturilor biblice predate, ori după numărul cărților distribuite, ci după numărul sufletelor câștigate la Hristos în timpul activității și lucrării noastre. Fericiți aceia cari, în fața Domnului, vor putea spune: „Iată-mă, eu și copiii pe cari mi i-ai dat”.

Fraților și surorilor, nevoia noastră cea mare este de a căuta mai mult decât oricând înainte ajutorul lui Dumnezeu și revărsarea

Spiritului Sfânt; Domnul dorește din toată inima să ne dea atât pe una cât și cealaltă. Dacă cerem iertarea Sa, el ne-o dă fără plată. El este gata a ne da biruința asupra păcatului. El vrea să împlinească toate nevoile noastre „potrivit bogăției Sale, cu mărire, în Isus Hristos”. De aceea să-L căutăm pe Dumnezeu din toată inima și să-I predăm viața noastră în vederea încheierii lucrării Sale în această generație.

Cu ocazia acestei importante Adunări de Comitet în ce ne privește pe noi ca conducători ai lucrării, ne-am consacrat din nou lui Dumnezeu, cerându-I să ne folosească așa ca niciodată mai înainte pentru mântuirea semenilor noștri.

Fie, iubiiți frați și stimate surori, ca să atingeți cele mai înalte culmi ale vieții creștine și ale servirii pentru Dumnezeu. Vreți să vă alăturați nouă și să vă predați din nou Domnului, cerându-I să reverse asupra-ne Spiritul Său în abundență, în vederea terminării lucrării?

Comitetul Ununii

Minutele Misionare

Sâmbătă 3 Mai 1947

Subiect: Un sistematic câștigător de suflete

În multe orașe nu se află încă o Comunitate adventistă. Acolo ar trebui să se facă lucrare misionară, însă mai întâi literatura noastră ar trebui să deschidă drumul.

În timp ce mii de oameni meditează asupra gravelor evenimente de azi, ar trebui să le atragem atenția asupra lumii viitoare și răsplătirii cerești. Niciodată n'a fost momentul atât de potrivit. S'au făcut multe planuri care să ne ajute în lucrarea câștigării de suflete. Un mijloc prin care putem avertiza pe vecinii și prietenii noștri este trimiterea în mod regulat a literaturii noastre, care vestește solia.

Membrii Comunităților noastre trimit literatură la oameni din multe clase sociale. Ar trebui să se țină seama, dacă aceste reviste și broșuri ajung cu adevărat la adresa destinatarului și dacă sunt prețuite sau nu. Dacă literatura nu este prețuită, trebuie să fie trimisă la alte persoane, și în felul acesta solia va fi prezentată unui alt cerc de cetitori. Căutați să ajungeți în legătură cu oricine. O scrisoare personală va da lămuririle

necesare, și primitorul va contribui poate cu un dar la acoperirea cheltuelilor. Dacă nu vine niciun răspuns, se poate deduce că literatura n'a fost prețuită.

Nu uitați rapoartele misionare!

Sâmbătă 10 Mai 1947

Subiect: Ce spun alții despre noi

Fratele J. Howard ne-a trimis următoarele extrase din Anglia, cari arată cum este privită activitatea membrilor noștri laici.

„Fiecare membru al Comunității advente este cu adevărat un misionar și face eforturi mari pentru ca să răspândească învățăturile denominațiunii sale... Dacă și catolicii ar poseda numai o a zecea parte al acestui zel, toată lumea ar cunoaște adevărurile religiei catolice”. — „Our Sunday Visitor”.

„Dacă privim marea energie a acestei secte, râvna și sacrificiul membrilor ei laici, vom înțelege cum pot realiza un asemenea succes. Membrii laici sunt instruiți. Merg din casă în casă și nu trec cu vederea pe nimeni. Toți membrii folosesc orice ocazie,

pentru a face propagandă pentru lucrarea lor". — Dr. Konrad Algermissen din „Due Adventisur”.

„Aproape în fiecare gară din Statele Unite puteți vedea o cutie de literatură, care fusese așezată de către o Asociație religioasă cunoscută sub numele de Adventiști de ziua a șaptea... Această editează diferite cărți și broșuri... După ce membrii le cetesc, le trimit înapoi la Cercul Misionar, care apoi le pune la dispoziția publicului”. — „Catholic Register and Canadian Extension”, Toronto, Canada.

Să procedăm în timpul Săptămânii Mari de Colportaj așa cum ne raportează paragrafele de mai sus.

Sâmbătă 17 Mai 1947

Subiect: Trezirea lucrării de binefacere — o profecție a zilelor din urmă.

În Isaia 58 cetim profecția, că în zilele din urmă vor avea loc două mari reforme: reforma Sabatului și trezirea lucrării de binefacere. Sora White scrie: „N'avem cuvinte să îndemnăm destul de puternic pe toți membrii Comunităților noastre, pe toți adevărații misionari, pe toți credincioșii întreitei solii îngerești, pe toți aceia cari își păzesc piciorul ca să nu calce Sabatul, să cerceteze solia din Isaia cap. 58. Lucrarea pe care Dumnezeu o cere dela poporul Lui să o săvârșească în timpul acesta, este lucrarea de binefacere. Aceasta este o lucrare rânduită de El. Când Biserica îl așază asupra-și lucrarea încredințată de Dumnezeu, se dă făgăduința: „Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede”. (Isaia 58, 8). — „Mărturiile pt. Comunitate”, pp. 68. 70.

Minunata solie din Isaia 58 începe cu cuvintele: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov, păcatele ei”! (Vers 1).

Care sunt cele două obligațiuni citate în acest capitol — obligațiuni care fuseseră neglijate? Este Sabatul și lucrarea de binefacere în favoarea bolnavilor, săracilor și celor lipsiți. De fapt ultimul dintre aceste dispoziții a fost citat ca primul. Și aceste comentarii ale Spiritului profetic și al capitolului, explică singure, că lumina soliei — cuprinzând și solia despre Sabat — va stră-

luci, dacă Comunitatea își îndeplinește datoria față de lume.

Să mergem înainte, plini de putere, să facem lucrarea de binefacere cu un nou curaj și să îndeplinim profecția din Isaia 58.

Sâmbătă 24 Mai 1947

Subiect: O întreprindere curajoasă

Hristos se apropia de sfârșitul activității Sale. Umbrele crucii cădeau deja pe cărarea vieții Lui. În curând trebuia ca lucrarea de vindecare, de învățământ și de binefacere să treacă în mâinile uneltelor omenești. El își alegea ca urmași 12 bărbați, însă o grupă așa de mică nu era în stare să facă față unei lucrări atât de mari. Câmpurile erau coapte pentru seceriș, și Domnul Isus zise: „Deaceia rugați pe Domnul secerișului, să trimeată lucrători în câmpul Lui”. Apoi Hristos se hotărî să îndeplinească planul prescris de către Dumnezeu. „Fiecare suflet consacrat se simte îndemnat la slujire”.

Pasul acesta al lepădării de sine cere și credință. S'a putut continua cu succes lucrarea lui Dumnezeu pe o astfel de cale neoficială? Sî aceia pe cari i-a ales El, nu erau slabi în credință, greoi la pricepere și înceți în lucrare? Cum puteau contribui acești bărbați cu puteri și experiențe mărginite la clădirea Impărăției lui Dumnezeu?

În astfel de împrejurări Hristos se hotărî — ca Conducătorul Bisericii, să înarmeze și alți lucrători cu Spiritul Său și să-i trimeată în via Sa. „După aceea Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici, și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El”. (Luca 10, 1). Acești simpli membri laici, fără experiențe, limitați în posibilități, se declarau gata să pornească la porunca lui Isus, și „s'au întors plini de bucurie, și au zis: Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău”. (Luca 10, 17).

„În ceasul acela, Isus S'a bucurat în Duhul Sfânt, și a zis: „Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu”. (Luca 10, 21).

Această experiență ar trebui să încurajeze pe orice credincios, tânăr sau bătrân, ba chiar

(Urmare la pag. 15).

Iubirea către aproapele

Cu cât te afli mai aproape de izvorul de apă, cu atât ea este mai curată. Și dacă te găsești chiar la izvor, atunci ai deplină încredințare că apa este absolut curată. Tot astfel stau lucrurile și cu privire la cele sfinte. Sfintele Scripturi au fost cu multă grijă păzite de a nu fi amestecate cu scrieri de mai târziu. Astfel, scrierile Noului Testament sunt numai ale apostolilor cari au trăit cu Domnul sau în timpul acela, pentru ca învățătura să fie cu adevărat dela izvorul învățăturii, direct dela Domnul Hristos, învățături cari au avut o mare influență asupra primilor credincioși.

În adevăr, minunatul exemplu de abnegație al Domnului Hristos, adică al lepădării Sale de Sine, al umilinței și mai ales al nespusei Sale iubiri, au influențat puternic asupra primilor creștini. Și dovedirea acestei iubiri ei au arătat-o atât față de Dumnezeu, cât și față de aproapele, potrivit Decalogului. Față de Dumnezeu, printr'o statornică mărturisire din iubire a credinței creștine, fie că era timp de libertate, fie că erau crunt persecutați, când depuneau chiar viața lor pentru credință, împlinind sfatul Domnului, Care zice: „Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. Apoc. 2, 10 u. p.; iar pentru aproapele se vedea o așa împreună simțire și un așa spirit de iubire frățească, încât prin aceste fapte erau demni de Maestrul lor.

Despre felul cum au înțeles primii creștini să împlinească porunca Domnului Hristos: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”, — Ioan 13, 35 — găsim dovezi atât în Biblie cât și în diferite scrieri istorice de mai târziu. Este interesant a cunoaște aceste descrieri, deoarece noi ne străduim a ne asemăna primei Biserici creștine atât în considerația față de Sfintele Scripturi, cât și în trăirea vieții de toate zilele în spiritul primilor creștini. De aceea am socotit necesar să punem la îndemâna fraților noștri în câteva articole pentru Tabita, aceste mărturii istorice despre felul impresionant cum

înțelegeau primii creștini să împlinească porunca Domnului cu privire la iubirea frățească. În cartea „Primele zile ale Creștinismului”, cetim următoarele:

„Indemnând pe noii creștini să trăiască potrivit cu cerințele credinței primite de dânsii, ap. Pavel într'un loc zice: ‚Cel ce a furat, de acum să nu mai fure, ci mai bine să muncească, făcând cu mâinile sale lucruri folositoare’, și după aceea adaugă: ‚Ca să aiibă din ce da și celor nevoiași’. Efes. 4, 28.

Prin aceasta s'a arătat pentru întâia oară adevărata menire a muncii. Noi trebuie să muncim nu numai pentru câștigarea egoistă a mijloacelor de traiu pentru noi, și încă și mai puțin pentru îmbogățire și desfătări, ci pentru ca să slujim fraților, și în această întrebuintare caritabilă (facere de bine), munca, pentru prima oară și-a găsit cea mai bună întrebuintare a sa, precum și cea mai bună răsplată. De această normă (regulă) s'au și condus creștinii primelor veacuri. Muncind cu mâinile proprii, ei cu cele câștigate slujeau fraților lor. Fiind săraci, ei cu toate acestea chiar și în acest înțeles, au îmbogățiti pe mulți.

Mai târziu Biserica a devenit mai bogată. Ea împărțea mai multă milostenie; instituțiile ei pentru îngrijirea săracilor erau mai mărețe; dar nici într'un timp filantropia (facerea de bine), a sa, n'a fost relativ așa de mare și — putem să adăugăm — atât de curată, ca anume în primele timpuri. Atunci, într'o măsură neobișnuită se îndeplinea Cuvântul Domnului: ‚Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste între voi’.

Păgânii, în adevăr, au cunoscut aceasta. Cu mirare priveau ei la această viață a dragostei, atât de străină pentru ei; și noi cu tot dreptul putem spune că precum biruința Mântuitorului era biruința dragostei, tot așa și Biserica biruia prin aceeași dragoste activă și slujitoare.

Pentru păgâni, aceasta era ceva cu totul nou. ‚Poruncă nouă vă dau vouă’, așa a proclamat Mântuitorul porunca Sa despre dra-

gostea către aproapele. Antichitatea (lumea veche) păgână a fost în întregime și cu totul egoistă (învățând cultul „eu”-lui, adică a trăi fiecare numai pentru sine). „Iubirea de oameni, iubirea milostivă, nu se socoteau nicidecum ca virtuți în lumea veche” — zice unul din cunoscătorii antichității. Fiecare urmărea exclusiv numai interesele sale, neîngrijindu-se câtuși de puțin de alții, pentru că păgânii cunoșteau numai viața pământească (adică ei ziceau că aici e totul și binele și răul) și ei nu aveau nicio țintă alta, decât numai să trăiască fericiți aicea. Și chiar fericirea nu era decât desfătarea, deși aceasta se înțelegea câteodată în sens grosier (josnic) și câteodată în sens mai înalt. Persoana proprie („eu”-l) era la ei centrul împrejurul căruia se învârtea totul. Omul antic (din vechime) disprețuia pe toți cei cari îi atrăgea să-i slujească (servitorii sau robii) și ura pe toți cei ce i se împotriveau... Față de învinși nu exista nici un fel de datorii (milă).

Antichitatea (lumea veche) nu cunoștea indulgența (milla, iertarea) către cei slabi, nici compătimirea către cei împilați. Cu adevărat nu se putea să nu te îngrozești la vederea acestui egoism pretutindeni triumfător. „Homo homini lupus”, adică „omul e lup

pentru alt om”, zicea un oarecare Plautiu și toată viața lumii antice servește ca dovadă întru aceasta. De ce egoism sunt pătrunse până și ideile lui Platon?... Toți săracii, după părerea acestuia, trebuia să fie izgoniți din Stat; săracii nu trebuie primiți dacă sunt bolnavi. Dacă constituția trupească a muncitorului nu e destul de tare ca să reziste boalei, atunci vraciul (doctorul păgân), fără turburare poate să-l părăsească, deoarece acest lucrător este nefolositor pentru continuarea meseriei lui... Săracul nu numai că nu era ajutat, dimpotrivă, încă i se mai sporea nevoia: „Rău serviciu, — zicea Plautiu, — face săracului acela care-i dă să mănânce și să bea, pentru că ceea ce-i dă el numai înrăește aceluia viața spre nenorocirea lui”. — „Primele zile ale Creștinismului”, pag. 212—215.

Față de o așa mentalitate, e ușor de înțeles cât de mare era noutatea produsă de învățătura Mântuitorului. Vom vedea, în numărul viitor, cum se făcea însă ajutorarea și cum erau recunoscuți cei ce urmau să fie ajutați. Vom vedea cât de atent erau cercetați cei ce trebuia să fie ajutați, și că numai pe baza scrisorii de recomandatie, erau bine primiți și ajutați.

G. Graur

(Urmare dela pag. 13).

și pe copii, să se consacre pe deplin Aceluia, Care este gata să ne dea înțelepciune și putere, pentru că orice datorie să poată fi îndeplinită. Pentru ca aceasta să se poată face nu este nevoie să părăsim căminul, strada sau serviciul nostru. Ceea ce ne cere Isus este bunăvoință pentru lucrarea pe care Stăpânul viei ar vrea s'o încredințeze fiecărui suflet consacrat.

Sâmbătă 31 Mai 1947

Subiect: Efort personal

Știința declară că: „Fiecare atom din univers are o influență asupra altui atom, însă numai în apropiere directă”. Așa stau lucrurile și cu stăruința personală. Ne revine datoria de a destăinui iubirea lui Dumnezeu celor cari se află în apropierea noastră. Fiecare ar trebui să-și facă obiceiul de a vorbi despre Isus și despre venirea Sa, și să se roage pentru astfel de ocazii. „Calea lui Dumnezeu la o inimă duce printr'o altă inimă”. „Voi sunteți martorii Mei!” „Nicio altă metodă nu va

produce mai multe foloase atât pentru martorii cât și pentru ascultătorii Evangheliei”.

Poate ați auzit deja despre Kitto, unul dintre cei mai buni comentatori ai Bibliei. Muri în vârsta de 49 ani, după ce a scris un mare număr de cărți. El a fost un laic. Viața lui se aseamănă unui roman. Se născu în casa unui bețiv, în care domneau sărăcia și foamea. La vârsta de 12 ani asurzi complet în urma unui accident. Un simpul creștin îl găsi pe acest biet Kitto și-l conduse la lumină.

Când Robert Eaglon prezentă în fața tânărului Spurgeon pe Mielul lui Dumnezeu, îndeplini cu aceasta o lucrare cu mult mai mare decât hrănirea celor 5000 de oameni. Nu credeți? (Spurgeon a hrănit cu pâinea vieții, sute de mii de oameni).

Niciun creștin nu va fi un adevărat câștigător de suflete, dacă nu-și însușește obiceiul să vorbească la fiecare ocazie despre Hristos sau să caute asemenea ocazii.

Strângeți rapoartele misionare!

Doctrina Biblice

1. Ce se cere din partea celor cari cred în Isus? Fapte 2, 38.

2. Ce este botezul? — Botezul este o orânduire a Evangheliei, comemorând moartea, înmormântarea și învierea lui Hristos. Ioan Botezătorul a predicat pocăința și botezul, și Isus a fost botezat de el în Iordan.

3. În al cui nume sunt botezați credincioșii? Mat. 28, 19.

4. Ce dovedește botezul? Rom. 6, 3. 4.

5. Descrie felul de botez recomandat de Biblie. Dă exemple. Mat. 3, 5. 6. 13—16; Fapte 8, 38. 39.

6. Ce făgăduință este dată celor cari se pocăiesc și se botează? Fapte 2, 38. u. p.

Studiu istoric religios

O lucrare mult mai mare și mai completă în ce privește profetiile a fost scrisă de Thomas Newton, episcop de Bristol. Apărând pentru prima dată în 1782 în legătură cu alte lucrări ale acestui autor, la scurtă vreme după aceea a apărut separat, și așa de mare a fost cererea încât în cursul a cincizeci de ani au apărut optsprezece ediții.

Un alt englez din secolul al optsprezecilea, care a arătat un viu interes în studiile profetice, a fost William Warburton, episcop de Gloucester. Credința lui era că „pe dreapta înțelegere a profetiilor cu privire la Antichrist se sprijină întreg adevărul credinței creștine”. El a fost un aprig apărător al profetiilor în tot timpul vieții sale; și una din faptele sale de seamă a fost cuvântarea ținută de el la Lincoln's Inn în anul 1768, „spre a dovedi adevărul religiei descoperite... din mulțimea profetiilor Vechiului și Noului Testament cari se referă la biserica creștină”.

Prima serie de cuvântări asupra acestei teme a fost ținută de prietenul lui Warburton, Richard Hurd, episcop de Worcester. Publicate în 1772 sub titlul: „O introducere în studiul profetiilor cu privire la biserica creștină și în deosebi cu privire la Biserica romană papală”, au fost primite cu mult entuziasm ca o publicație ce tratează temeinic un subiect la timpul și locul potrivit, și ca urmare a fost nevoie să apară în multe ediții.

Cu cât ne apropiem de sfârșitul secolului al optsprezecilea, lucrările cari se ocupă cu profetia devin tot mai numeroase; mai mult

încă, felul în care scriu autorii este tot mai convingător, cărțile iau un caracter tot mai popular, și se vede foarte lămurit că numărul persoanelor interesate în citirea lor crește tot mai mult. Una din cele mai răspândite publicații ale timpului poartă titlul acesta: „Origina divină a profetiilor ilustrată și apărată”, alcătuită de cuvântările ținute în anul 1800 de George Richards, vicarul din Rainham, Kent. În observațiile sale introductive, autorul se ocupă într-o oarecare măsură cu specificile caracteristice ale profetiei, și cu amănunțimea cu care ea se ocupă de anumite orașe și neamuri.

Despre profetie în general el spune:

„Ea ne duce înapoi în veacurile trecute, și ne face să ne interesăm de evenimentele cari sunt amintite în istoria neamului omenesc. Siguranța absolută cu care prezintă intervenția Ființei Supreme în treburile lumii urmărește a umple mintea cu uimire și cu un fel de desfătare sfântă. Și apoi, când, ca adăug la aceste puternice considerațiuni, ne dăm seama că ea este unul din mijloacele cele mai cu efect pentru a duce pe om la o mai deplină cunoaștere a Creatorului și a întăririi încrederii omenirii în descoperirea divină, nu ar trebui să șovăim în a o socoti ca cea mai interesantă și cea mai însemnată, putând să ocupe atenția unei ființe dotată, asemenea omului, cu judecată, și creată pentru nemurire”. — Paginile 343. 344.

Asemenea altor scriitori ai vremii, Richards se referă în repetate rânduri la însemnătatea

covârșitoare a studiului profetic, aceasta reieșind din desfășurarea evenimentelor politice și sociale ce aveau loc atunci în Europa.

„În vremuri ca acestea (spune el), argumentul din profetie în mod deosebit urmărește să atragă mai mult decât o simplă atenție trecătoare și să facă o foarte puternică impresie asupra minții oamenilor”. — Pag. 9.

Referiri la evenimentele curente cari aruncă lumină asupra profetiilor devenită tot mai des întâlnite în cărțile despre profetie cari s'au publicat în primii ani ai secolului al nouăsprezecilea. George Faber, scoțând în anul 1808 o a doua ediție a uneia din lucrările sale, își exprimă convingerea sa hotărâtă „că mâna lui Dumnezeu este întinsă asupra pământului în mod deosebit și în chip minunat; și că de sigur toate lucrurile vor conlucra la împlinirea acestor profetii cari au rămas încă neîmplinite, pregătind calea pentru ultimele manifestări eguivoare ale mâinii lui Dumnezeu”.

La câțiva ani mai târziu, într'o nouă ediție a lucrării lui Isaac Newton asupra lui Daniel, autorul se ocupă despre vremea sa ca despre una „când prevestirile negre ale judecării se ridică în nori groși, amenințatori asupra creștinismului; când fiecare stat simte în propria sa înfierbântată fierbere, ecoul veștilor de războiu ce ajung la el dela un altul; și încă, chiar, când evenimentele zilei împlinesc prezicerile cari sunt descrise de oameni politici în cuvinte împrumutate fără să-și dea seama, de pe pagina văzătorului, și când povara judecăților a devenit ceva familiar în ziua noastră”.

Marele interes în ce privește profetia împlinită și cea în curs de împlinire, cum și cererea de îndrumare pe înțelesul oamenilor în această privință, este bine ilustrată într'o lucrare de cincizeci de pagini intitulată: „Elementele interpretării profetice, sau învățături ușoare ce introduc în studiul profetiei”, care a fost publicată la Londra în 1828. În introducere se face referire la „ziua de azi când se vede luând naștere repede un nou interes pentru cărțile profetice ale Sfintelor Scripturi, când publicații în această privință apar rând pe rând”, etc. Autorul spune mai departe că cele mai multe dintre aceste cărți vor să dea o lumină în ce privește interpretarea profetică. În mica sa carte el își propune să dea oarecari informații necesare,

pentru ca celelalte cărți despre profetie cari ar mai fi să fie scrise să poată fi cetite cu și mai mare folos.

El de asemenea se referă la timpul potrivit de a se face studiul profetic având în vedere lucrurile cari au loc în lume, stăruind asupra faptului că felul cum Dumnezeirea conduce lucrurile „poate conduce pe cel mai prudent și mai retras creștin să-și dea seama că noi trăim acum într'o mare criză a lumii”.

În cele de până aci am amintit doar foarte puține dintre lucrările mai importante cari se ocupă cu profetia, și despre cari am putea spune că au pregătit calea pentru mișcarea adventă a secolului al nouăsprezecilea. Lipsa de spațiu ne-a silit să renunțăm a mai aminti o mulțime de lucrări foarte interesante și folositoare. De asemenea tot din această pricină nu am putut da niciun rezumat general al conținutului puținelor cărți cari au fost amintite. Cu toate acestea putem totuși spune: Lăsând la o parte diferența de părere în anumite privințe, unele de un caracter oarecum fără importanță, ele toate sunt de acord în ce privește punctele principale. Ele respiră un spirit de înțelegere clară, de curată devoțiune și de puternică încredere în Dumnezeu; ele sunt însuflețite de nădejdea venirii Mântuitorului, și de vestirea împărăției Sale de pace universală; autorii lor scriu din convingere, nu din dorința de a primi vreo cinste omenească. Mai mult încă, în timp ce lucrările secolelor șaptesprezece și optesprezece puneau o temelie puternică de studiu amănunțit, lucru ce era de nespus de mare folos pentru cei cari aveau să vină după ei, autorii lor părănd să-și dea seama că criza se găsea la câțiva ani înaintea lor, pe de altă parte scriitorii din prima parte a secolului al nouăsprezecilea dovedesc că își dădeau seama că ei sunt chiar în timpul crizei și iau parte la ea, și scriu din acest punct de vedere.

Intrebări

1. Cari alte persoane au continuat lucrarea lui Isaac Newton în ce privește studiile profetice?
2. Ce lucru s'a observat pe măsură ce anii se apropiau de sfârșitul secolului al optesprezecilea?
3. Ce legătură se făcea între evenimente și profetie?
4. Ce lucruri putem înțelege din studiul tuturor acestor cărți cari s'au scris despre profetie?

Juniorul și recreația lui

„Ulițele cetății, vor fi pline de băieți și fete, cari se vor juca pe ulițe”. Zaharia 8, 5. Isus dorește ca să vadă pe băieți și fete fericiți. Noul Ierusalim va fi o cetate de fericire, bucurie și continuă dezvoltare. Profeția constituie una din dovezile că acolo vor fi mulți băieți și fete cari se vor juca în străzile cetății.

Tuturor copiilor le place să se joace și este bine ca ei să fie fericiți. (Ecl. 11, 9. 10; 12, 1). Mai mulți tineri au mers odată să viziteze o mină de cărbuni. O tânără veni îmbrăcată într-o foarte frumoasă rochie albă. Când prietenii ei au văzut-o cum era îmbrăcată, îi spuseră că lucrul acesta nu este înțeleptesc; ea ar fi trebuit să se îmbrace cu ceva haine mai vechi cari nu ar fi lăsat să se vadă praful de cărbune. Deoarece prietenii îi spuneau asemenea cuvinte, ea se adresă minierului care avea să-i conducă în mină. „Pot să fiu îmbrăcată cu o rochie albă când cobor în mină”? întrebă ea. „Da, domnișoară”, răspunse minierul, „nimic nu vă oprește de a purta o rochie albă acolo, însă va fi cu neputință să o mai aveți albă când veți ieși”.

Băieții și fetele creștini trebuie să-și amintească totdeauna că în toate distracțiile și recreațiile de cari se bucură, ei trebuie ca totdeauna să-și țină veșmintele, adică viața și faptele curate, albe. Orice distracție sau înveselire este rea dacă mânjește sau pătează veșmintele albe ale neprihănitului lui Hristos pe cari El le dă fiecăruia care crede în El. Așa că ori de câte ori vrei să te duci să te joci ceva sau vrei să mergi în vreun loc unde să te înveselești, întreabă-te: Dacă mă duc, oare veșmintele mele creștine, caracterul meu, va fi mânjit și va ajunge pătat de păcat? Dacă așa va fi, atunci să nu te duci. „Orice distracție la care poți lua parte cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra ei în credință, nu va fi primejdioasă. Dar orice distracție care nu-ți dă libertatea înălțării rugăciunii tainice, care te lipsește de consacrare la altarul rugăciunii, sau de a lua parte la o adunare de rugăciune, nu este sigură, ci primejdioasă”. — „Sfaturi către învățători”, p. 337.

Distracția și joaca nu alcătuiesc lucruri importante în viață; ele ne sunt date spre a ne ajuta să ajungem băieți și fete mai desțoinici — să ne dezvoltăm mai bine fizic, mintal și spiritual. Noi nu trebuie să avem nimic de a face cu ceva care ne-or face nedemni pentru cea mai bună lucrare a noastră, pentru rugăciune, pentru curăția ființei noastre. Rolul recreației este de a ajuta la reclădirea corpului, minții și spiritului. Recreația care nu îndeplinește această lucrare nu este demnă de juniori.

Câteva întrebări

Recreațiile sau distracțiile mele:

Ele, liniștesc și întăresc sau obolesc și slăbesc trupul și creierul?

Fac ele ca împotrivirea față de ispită să fie mai ușoară sau mai grea?

Fac ele să crească, sau slăbesc iubirea pentru virtute, curățenie, iubire și bunătate?

Mă atrag ele mai aproape, sau mai mult mă depărtează de Hristos?

Imi risipesc ele timpul, puterile și banii?

Mă pregătesc ele pentru lucrare cinstită și studiu sârguitor?

Fac ele să crească, sau omoară dorința mea după lucrare misionară pentru alții?

Ajută ele prietenilor mei sau le sunt o piedecă?

Au ele loc într'un loc unde pot lua și pe Isus?

Sunt ele degradatoare sau înălțătoare?

Imi abat ele piciorul de pe calea îngustă, sau mă întăresc a urma pe Isus tot mai aproape zi de zi?

Concursul Straja Dimineții

CONFERINȚA MUNTENIA

Adămești (Teleorman): Chenescu F. Stelian (28); Dima S. Florica (21); Gogai N. Petra (28); Gogai N. Stela (28); Lincu P. Maria (26); Măldăianu Gh. Petre (9); Scumpieru M. Maria (28); Stafie I. Stana (28). *Alexandria*: Ardeiaș Anișoara (7); Constantinescu Margareta (21); Drăgușin Cornelia (90); Drăgușin Costel (7); Drăgușin Eugenia (7); Ilie Paul (14); Iorga Emanoil (28); Neagu Stelică (7); Petcu Anișoara (7); Pascu Maria (7); Serdaru Maria (7). *Antonești* (Teleorman): Bălașa Costică (28); Bălașa Tudor (28); Ciobanu M. Veta (7); Iordan T. Ioana (6); Iordan T. Tudora (28); Iordan Petru (28); Nedelea Ioan (28). *Aricești* (Prahova): Călinoiu St. Marioara (28); Mihalache Mircea (14); Matei Gh. Niculina (14); Petrescu C. Costel (28); Pribeagu Ioan (28). *Baldovinești* (Teleorman): Manolea Marin (31); Goantă Eugenia (31); Minea Ionel (21); Minea Mihail (28); Nedelea Ioana (59); Nedelea Paulina (31); Nedelea Rada (10). *Bădeni* (Dâmbovița): Bălașa Nițu (28); Bălașa Crășița (7); Dumitrescu Costică (14). *Bogdana* (Teleorman): Bojan I. Rebeca (14); Bojan Ionel (14); Cărnaru Emanoil (7); Cărnaru O. Maria (14); Daia Marin (7); Necea Mitică (7); Necea Geana (7); Necea R. Zâna (7); Tudor I. Marina (7); Troncea Marioara (7). *București-Belu*: Alexandru Gabriel (21); Alexandru Lucica (14); Gheorghe Ștefania (7); Kosta Elena (90). *București-Grant*: Cârlogan Emilia (28); Mânzățeanu Orfa (25); Matei Lenuța (28); Petrescu Lidia (30); Petrescu Zoica (21); Reolcea Paula (28); Răileanu Aurelia (21); Stoica Cornelia (28); Tolici Costel (30); Tolici Paul (30); Turturică Ana (14); Theodosiu Otilia (7). *București-Labirint*: Căluș Ana (14); Căluș Estera (14); Căluș Zefania (14); Florescu Artur (21); Popa Ruth (28); Teodorescu Lidia (28); Teodorescu Maria (28); Turlea Lucian (7); Vasilescu Gabi (14). *București-Noi*: Bărbulescu Geta (28); Constantinescu Magdalena (28); Nurihamian Dan (20). *București-V. Lascăr*: Benei Ionica (28); Edu Marioara (28). *București-Popa-Tatu*: Cazan Febi (14); Cazan Jeni (14); Cazan Lidia (28); Cazan Valeriu (14); Gheorghe D. Gaby (14); Gheorghe D. Vergi (14); Platzman Nety (28); Preda Lily (14); Roman Petre (14). *Buzescu* (Teleorman): Delcea T. Floarea (21); Delcea T. Anghelina (28); Drăghici C. Marin (90); Dumitrescu A. Anica (28); Lungu I. Floarea (7); Lungu I. A-dra (28); Mihai Gh. Rahela (7); Mihai A. Ilie (90); Pârvu A. Maria (28); Pârvu A. Floarea (7); Pârvan I. Ioan (28); Răduț A. Gh. (14); Toma T. Ioan (21). *Cervenia* (Teleorman): Dinu Gh. Valerica (90); Dumitru Aurica (90); Găină I. Frusina (90); Niculaie Marioara (90); Zbârnea C. Georgeta (62). *Cerașu* (Prahova): Diaconescu I. Joița (7); Diaconescu I. Maria (21); Domnica N. Elena (21); Domnica N. Eugenia (21); Drăgan N. Marioara (28); Drăgan N. Olimpia (7); Ionescu N. Traian (28); Ionescu N. Filofteia (28); Loloiu G. Eugenia (7); Săcuiu B. Stelian (7); Ceapă I. Elisabeta (7). *Crângenii* (Teleorman): Alexandru Ilie (28); Alexandru Șt. Alexandru (21); Alexandru Lița (14); Alexandru Florica (7); Alexandru Emilia (7); Alexandru Stela (7); Ciboată Marioara (28); Călin Maria (21); Dinu Nicolae (59); Haivas Corneliu (21); Haivas Natalia (7); Haivas Samuel (14); Ivănică Ilie (28); Mitrică Ion (28); Mitrică Titu (14); Predică Floarea (59); Predică Isabela (28); Raicu Tudor (14); Tecu Ion (28); Vasilache Pavel (59). *Dracea* (Teleorman): Delcă C. Ion (62); Delcă C. Fănică (62); Leonte Fănică (62). *Dulceanca* (Teleorman): Armeanu Ștefan (28); Bălașa A. Safta (14); Bălașa Georgeta (28); Deneu D-tru (14); Ionescu Zefania (14); Păuna Estera (14); Păuna Gheorghita (28). *Gherghița* (Prahova): Anton Leana (28); Dulu Daniel (14); Manea Petre (7); Manea Veta (28); Mocanu Maria (21); Simion Luxandra (7); Simion Nicolae (7); Șerban Ștefania (28); Șerban Safta (14); Titu Maria (14); Tudorache Ion (7); Tudorache Valerica (14). *Goruna* (Prahova): Constantin D. Moise (7); Georgescu Daniel (7); Georgescu Silica (28); Pârvu I. Tabita (7); Pârvu I. Anica (14); Puiu Mița (28); Ronța Elena (14); Șerban Aurica (14); Voicu Nicolae (7); Voicu Elena (28). *Gura-Ocnii* (Dâmbovița): Ristia Stelică (62); Ristia Niculina (62). *Ionești* (D-ța): Elena Movileanu (28). *Isvoarele* (Prahova): Bratul Emilia (21); Frânculeț I. Gh. (8); Frânculeț I. Floarea (8); Frânculeț I. Elena (30); Gășman N. Gh. (60); Gășman N. Petre (90); Lupu Elena (14); Niță C. Florica (90); Popa I. Alex. (8); Popa I. Elena (8). *Licurici* (Teleorman): Zaharia A. F. Radu (90). *Măgureni* (Prahova): Bumbăcea P. Lidia (28); Ciuciu I. C-ța (28); Ciuciu I. Dorina (7); Ciuciu Georgeta (3); Ciuciu I. Ion (3); Ciuciu I. Lenuța (28); Ciuciu Marioara (21); Ciuciu I. Niculina (14); Ciuciu I. Veronica (7); Ene L. Lidia (28); Milu I. Maria (28); Vintiloiu I. Benjamin (21). *Meripetchi* (Ilfov): Antea Gh. Elena (90); Apostol M. Lidia (90); Chiriac Dobrița (59); Chiriac D-tru (21); Gheorghita Mihai (90); Olteanu Ionel (90); Sârbu Gh. Anișoara (90); Sârbu Gh. D-tru (90); Simion Gh. Lidia (90); Simion Gh. Titu (42); Simion Gh. Eugenia (21); Simion P. Marioara (90); Vintilă M. C-tin (90); Vintilă M. Ionel (90); Vintilă M. Virgil (21). *Moreni* (Prahova): Țiplea C. Ioan (90). *Moșteni* (Teleorman): Boboc I. Sina (28); Dachin P. Floarea (7); Enache S. Ionel (21); Lepădat D. Titica (14); Roșu I. Marioara (15); Roșu I. Dică (15); Roșu I. Drina (28). *Negoești* (Prahova): Anton V. Maria (62); Bălan N. Niculina (21); Crăciun I. Gh. (21); Guțu N. Stela (28); Guțu N. Elena (62); Guțu N. Gh. (90); Guțu N. Ana (62); Ionescu Gh. Estera (90); Popa D. Gh. (62). *Ochiul-Boului* (D-ța): Dumitru I. Gh. (7); Ionescu Șt. C-tin (7); Ionescu Șt. Gh. (28); Zamfira Gr. Păun (28). *Oinac* (Vlașca): Drăgnuță Aurica (7); Ghencea Marin (7); Mocanu Mița (7); Manda Oița (14); Năniea Mitu (21); Năniea Daniel (14); Năniea Pavel (7); Neaga Petre (7); Neaga Ilie (7); Neaga Leana (7); Roșca Petre (7); Roșca Lidia (28). *Oltenița* (Ilfov): Manolescu Ilie (21); Manolescu Floarea (7); Vlădescu Nelu (21); Voinea Geta (14). *Opâriți* (Prahova): Alexandru N. Petre (7); Alexandru N. Aureta (14); Alexandru N. Stela (30); Alexandru N. Gh. (30); Nae D. Costică (30); Șerban Gh. Maria (30); Tomescu N. Florica (14); Tomescu N.

Cornel (7). *Pârlița* (Teleorman): Dinu I. Dalila (28); Rahela T. Geană (15); Lucica Nicolae (15); Petre A. Titina (28); Petre A. Ileana (28); Stănculescu Elisabeta (7). *Petroșani* (Vlașca): Rădoi Tudor (90); Urucu Dida (62). *Pitești*: Albulescu Cornelia (28); Burnei Gheorghită (59); Cucurezeanu Georgeta (28); Cucuruzeanu Nelu (14); Cucuruzeanu Sanda (13); Sora Nicolae (28); Stănescu Nuța (14). *Ploești*: Alexandru Niculina (49); Copitz Romeo (59); Drăghici Virgil (59); Mărgărit Samuel (43); Mărgărit Ioan (14); Paraschiv Tamara (62); Petrescu Eugenia (28); Rădulescu Tanța (14); Zauer Florica (38); Zaharia Gigă (7). *Ploșca I* (Teleorman): Curcan F. Nicula (28); Dobrica I. Maria (28); Dobrica I. Paul Petreacă N. Maria (28); Petreacă I. Rahela (28); (14); Dobrica I. Daniel (7); Duică I. Estera (7); Petreacă N. Zefania (7); Paulina M. Maria (7); Petra Ștefan (14). *Poiana-Tapului* (Prahova): Dumitrescu Lidia (90); Dumitrescu Maria (90). *Posești* (Prahova): Cioc Geta, Condrea Filică (7); Duță Geta, Goicea Aurica (14); Popa Fănică (28); Săcuiu Marioara. *Poroschia* (Teleorman): Berbec I. Florica (62); Constantin I. Estera (31); Radoslav B. Florica (31). *Poucioasa* (D-ța): Berbec Natalia (28); Gogoiu Magdalena (14); Mircea Tabita (7); Mircea Victoria (14); Mircea Elena (28); Opreșan Anica (28); Popa Florica (28). *Piatra* (Teleorman): Cristea N. Maria (20); Colțuc M. Lidia (28); Florea D. Lunelia (28); Nătarău Gh. Marioara (28); Strâmbu I. Maria (28). *Putineiu* (Teleorman): Dunca R. Ioana (28); Ionescu C. Vintilă (15); Iorga E. Loida (28); Iorga E. Maria (15); Pavel Lucreția (28); Raiucu Lidia (28). *Rădești* (Teleorman): Ene V. Ionel (21). *Rădoești-Vale* (Teleorman): Cocoș N. Ilie (90); Cocoș N. D-tru (90); Minei Șt. Lidia (14); Soare D. Ioan (90); Vișan I. Leon (42). *Radovanu* (Ilfov): Bălașa I. Ion (90); Beberechi I. Ion (28); Răducu A. Zamfira (90); Vasile Șt. Nicolae (28). *Râncezi* (Prahova): Bogatu I. Eugenia (28); Cioc I. C-tin (21); Dragomir D. Vica (14); Mei-Roșu I. Emil (7); Mei-Roșu I. Lidia (14); Popa C. Virgil (28); Stanciu Gh. Vica (14); Rădoiaș C. Nelu (7); Trifănescu N. Maria (14); Trifănescu N. Elena (28); Toader D. Filofteia (28); Toader D. Sevasta (21); Vasile Gh. Vica (21); Zamfir D. Eugenia (28); Seaca (Teleorman): Pârlea Claudia (14); Răsfugitu Fănică (48); Saioc Stelian (90); Saioc D-tru (28); Saioc Șt. Fana (28); Saioc Șt. Lina (7); Stancu P. Daniel (28); Târnăcop M. Floarea (28); Târnăcop M. Marioara (7); Târnăcop C. Victoria (7). *Secara* (Teleorman): Siteavu Floarea (14); Siteavu Niculina (21); Siteavu Ispasa (28). *Slănic* (Prahova): Bocăneanu Elena (90); Irimia Artur (90); Isar Geana (90); Ivănescu Toma (90); Peneș Petrică (90); Stuparu Ana (90); Stuparu Maria (90). *Suța-Seaca* (Dâmbovița): Burtescu Daniel (28); Burtescu Ilie (7); Călinescu Anela (21); Mănescu Titu (21); Mărinuș Maria (14); Minculescu Marin (14); Minculescu Fănică (21); Mărinuș Ioana (7); Neagu B. Gica (28); Neagu B. Marioara (7). *Tătărei* (Dâmbovița): Ilie D. Gheorghe (28); Marin Ion (21); Marin Victoria (7); Micu N. Gh. (21); Micu N. Elena (15); Radu Niculina (14); Radu Z. Luța (7); Stancu Gh. Ion (28). *Tigănești* (Teleorman): Brânceanu Ioan (7); Barbu Fl. Marin (7); Ciupercă Vasile (7); Cercel Nicolae (7); Ciupercă Petre (7); Ciupercă Maria (7); Ciupercă Andreica (14); Cercel V. Elena (14); Ciupercă Aritina (14); Ciupercă M. Gheorghe (90); Găină Costică (7); Gruia Petre (7); Găină F. Tudora (7); Găină A. Elena (7); Găină P. Elena (7); Gorun Maria (7); Găină A. Florea (14); Găină A. Alex. (14); Găină F. Elena (14); Găină Anghel (21); Gruia Maria (90); Ologeanu Maria (90); Ologeanu C. Ioana (90); Pasca D. Elena (7); Pasca D. Ion (14); Pasca D. Maria (90); Petrică R. Petra (21); Stuparu I. Maria (7); Stuparu I. Elena (14); Stuparu I. Daniel (90). *Traian* (Teleorman): Bălăceanu Marin (31); Celeapca Mitra (59); Celeapcă Florea (59); Costea Ana (14); Dena Gh. Marioara (28); Dena Gh. Cornel (28); Dena F. Marioara (42); Dena F. Petrică (14); Felea Ioan (59); Felea Olimpia (7); Gâdea Gh. Aurica (28); Ivănuță I. Florea (14); Miertoiu F. Leana (14); Paraschiva I. Nicolae (7); Roman Pavel (31); Sărău S. Valerica (14); Sărău S. Florea (28); Sărău S. Zaharia (28); Udreanu M. Cornel (14); Vișan N. Petre (28). *Ulmeni* (Teleorman): Badea Marioara (14); Copăceanu D. Marioara (28); Copăceanu M. Lucia (14); Copăceanu M. Daniel (7); Ploșcianu Mița (90); Șchiopu Costică (90). *Udupu* (Teleorman): Bădescu T. Marietta (28); Bădescu T. Ana (23); Hodor P. Viorica (3); Marina N. Florica (28); Pătrăncuș A. Florica (28); Răducu T. Maria (7); Răducu Fl. Victoria (7); Răducu T. Ioan (5); Stancu M. Valeria (28). *Urleta* (Prahova): Bugoi I. D-tru (90); Marin Vasilica (73); Mocanu Anicuța (90); Stroie Steluța (42); Stroie Florica (59). *Ursei* (Dâmbovița): Bordea N. Emilia (28); Bordea N. Sinica (28); Bordea N. Titu (21); Iriminescu Margareta (21). *Vălcănești* (Prahova): Frâncu Stela (12); Frâncu Ioana (14); Luncă Niculae (20); Mocanu I. Elena (28). *Vârtoapele de sus* (Teleorman): Albu Nuța (28); Chelaru Florica (14); Chelaru Maria (14); Ianete Vanghela (21); Nedelea Ionel (3); Nedelea Maria (90); Nedelea Rida (90); Paraschiv Marin (90); Paraschiv Ioana (7); Timofte Mihai (7). *Băduleasa* (Teleorman): Ciobanu A. Marioara (28); Condrea Stelică (7); Goleanu C. Aneta (7); Goleana C. Bică (7); Liga I. Aurica (28); Liga Iunia (28); Liga Ligia (28); Mătură Felicia (28); Strătilă Laurența (28); Vlad A. Aurel (7); Vlad I. Ana (14); Vlad P. Lila (28). *Buciumeni* (D-ța): Apostolescu Lidia (10); Bălbăie Emilia (21); Bălbăie Victorița (16); Ghiță Zinca (20); Mosorică Natalia (14); Popa Fănel (7); Sibianu Verona (17); Sibianu Roza (15). *Provița* (Prahova): Goran C. Ion (90); Goran Victor (21); Lascu Aurora (28); Lascu I. Daniel (90); Lascu Stela (90); Măndoiianu Mila (14); Voicu Gh. Marioara (90).

GHEORGHE INDRICAU

Curierul Misionar

Organ al Uniunii de Conferințe A. Z. Ș.
din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXV, Mai, 1947. Nr. 5